

„Het mankeert Oostende aan water en groen”

OOSTENDE — Het Laiterietje in het Koninginnehof vierde zopas zijn honderdste verjaardag. Het maakt samen met andere bouwwerken voor openbaar nut en rekreatie deel uit van het Maria Hendrikaplein, een park dat er kwam op wens van Leopold II.

Leopold II wilde Oostende openbare parken schenken. In 1885 stelde hij een projekt voor. In een persoonlijke brief aan burgemeester Alfons Pieters motiveerde Leopold II zijn keuze. „Je weet welke interesse ik heb voor Oostende. Ons strand is buitengewoon. Nergens vindt men een betere plaats om te baden. Maar het mankeert Oostende aan groen en water. Alle badsteden van Frankrijk en Engeland hebben prachtige plaatsen met bomen, tuinen en water. Oostende moet dit ook hebben.”

Volgens de wensen van de koning schonk het goevernement de stad Oostende een domein van 27 hektaren ten zuiden van de stad om er een publiek park aan te leggen. De overdracht van de grond werd geregeld door een konventie tussen de Staat en het kollege van Burgemeester en Schepenen van Oostende op 7 en 10 januari 1888. Het plan van architect Keilig werd aanvaard in juni 1888, de werken waren beëindigd in de zomer van 1892. Het park kreeg de naam van de koningin, Maria Hendrika.

Leopold II vond het park al gauw te klein, en op 11 september 1895 keurde men een wet goed waarbij opnieuw een stuk grond werd geschonken aan de stad Oostende voor het park. De oppervlakte bedroeg 13 hektaren, en op deze gronden werd het spiegelmeer aangelegd. Het werd voltooid in 1898. De koning stond ook persoonlijke bezittingen af, 7 hektaren.

In het park werden verschillende bouwwerken voor openbaar nut en rekreatie gebouwd:

De koning was een fan van paardesport, hij stimuleerde de verbetering van de renbanen. De hippodroom in Oostende kreeg een nieuwe piste en een grote tribune. (a)

het laiterietje (1890), het waterdistributiestation (1891), de zwemschool (1894), de serres van de beplantingsdienst (1897), de oude watertoren (1900), het museum Liebart (1906) en het laboratorium (1910-1911).

Koninginnelaan

Samen met het Maria Hendrikapark werd in de zomer van 1892 de Koninginnelaan ingewijd. Deze laan verbindt de zeedijk met het park. Net voorbij „Petit Paris“ vind je het Stefanieplein links en het Clementinaplein rechts. Deze pleinen werden in het begin van deze eeuw aangelegd.

Aan de bouwondernemers stelde Leopold II harde eisen. De façades moesten gebouwd worden volgens het plan van de Parijse architect Girault, de werken mochten slechts twee jaar duren. De bedoeling van de koning was om het hart van

de stad mooie, gelijke façades te geven.

Stallingen

Wie iets verder stapt, in de richting van het bosje, ziet aan de linkerkant de Koninklijke, of Noorse, stallingen. Voor 1898 bevonden de koninklijke stallingen zich in de Van Iseghemlaan, op terreinen die nu ingenomen zijn door het Europeacentrum.

In 1896 gaf Leopold II de opdracht aan de Staat die gronden af te staan aan de stad voor de bouw van een teater. De stallingen moesten dus verhuizen en er werden Noorse stallingen gebouwd op het terrein langs de Koninginnelaan. De architect was vermoedelijk Alexander Marcel. De stallingen werden in feite nooit als zodanig gebruikt, sinds 1959 is er een sportcentrum.

Een eindje verderop in de Koninginnelaan ziet men op de

middenberm vier beelden, gemaakt door Jules Lagae in het begin van deze eeuw. Sinds 1984 sieren deze vier dames de Koninginnelaan; een vrouw met bootje, visnet en zuidwester beeldt de zeevaart en visserij uit, een andere vrouw met morsebobijn en een hoorn in

haar handen symbolizeert de telegrafie en telefonie, de derde dame met brieventas en gevleugeld wiel beeldt de post en spoorweg uit, een vierde vrouw symbolizeert de industrie en handel.

Tekst: Ann TAVERNIER
Repro's: Els VERHAEGHE